

nytt, välbehöfligt element, hvarigenom den blefve mera böjlig gent emot det produktiva arbetets kraf.

Det torde äfven kunna antagas, att den lätthet, hvarmed dessa räntebärande statspapper blefve åtkomliga för den stora allmänheten, i väsentlig mån skulle komma att befordra sparsamheten och dermed kapitalbildningen i vårt land.

På grund af hvad som ofvan blifvit anfördt, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t ville an hålla om vidtagande af åtgärder för utredning och framläggande af förslag i fråga om *jordbrukskreditens upphjelpande*.

Stockholm den 26 januari 1895.

J. M. Ekströmer.

I motionens syfte instämma:

Hugo Hammar skjöld.

O. W. Redelius.

N:o 67.

Af herr **B. V. Hedgren**, *angående tiden för erläggande af nederlagsafgift samt befrielse från nämnda afgift, då godset till utrikes ort åter utföres.*

Genom den vid föregående riksdag beslutade skrifvelsen till Kongl. Maj:t om utredning af frågan om frilager och frihamn inom Sverige hafva båda kamrarne visat sitt intresse för de lättnader, som utan uppoffring från statens sida kunna beredas Sveriges handelsnäring. Frågans utgång kan visserligen ännu ej förutses, men säkert är, att, om äfven tillstånd till båda

dess institutioners införande beviljas, det kommer att dröja flere år, innan handeln deraf kan draga nytta. Under tiden har den att emotse en försvårande konkurrens från Köpenhamns frihamn. I någon mån skulle en lättnad beredas vår handelsnäring, om nederlagsafgiften för åter till utrikes ort afsända varor, såsom Kongl. Maj:t i proposition till 1886 års Riksdag föreslagit, borttoges.

Den utgående nederlagsafgiften för åter till utrikes ort sända varor uppgår under femårsperioden 1889—1893 till i medeltal 1,379 kronor årligen; den inkommande afgiften till samma summa. Ett försvinnande belopp således för statskassan! För handeln är det å andra sidan ej fråga om att årligen göra en besparing af denna summa, utan om möjliggörande af affärer med främmande varor till utrikes ort, som till följd af dessa afgifter hittills ej kunnat ega rum.

I det jag påpekar, att den hjälp, som härigenom skulle beredas handeln, genast kan komma köpmännen i alla stapelstäder till godo och i öfrigt åberopar den utredning, som år 1886 egnades denna fråga, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att den nederlagsafgift, hvilken för gods, som å nederlag upplägges, betalas med en procent af det belopp, hvartill tullafgiften för godset uppgår, må uttagas först i sammanhang med tullafgiftens erläggande, äfvensom att den nederlagsafgift, som nu erlägges, då nederlagsgods till utrikes ort åter utföres, må upphöra att utgå.

Stockholm den 26 januari 1895.

Berndt Hedgren.